

“ BEN ATEİSTİM BANA DİNDEN İMANDAN SÖZ ETME!”

Geçtiğimiz hafta kanal 7 ‘nin sevimli yüzü Sayın Necmettin Nursaçan Hoca efendinin programının formatı gereği TV. muhabiri sokak röportajında rastgele önüne gelen kişilere dini sorular soruyor. Alınan cevapları da Hocamız sunucu ile birlikte değerlendiriyor. Bu haftaki sorusu da “ Sabah namazı kaç rekâttır, en son sabah namazını ne zaman kıldınız?”

Genelde verilen cevaplarda rekât sayılarının bilenlerin ve sabah namazını kılanların yanında, sabah namazının rekâtlarını bilip de “ **Allah affetsin kılamıyorum**” şeklinde verilen cevapların yanında iki kişinin tavır ve davranışı ile büyük bir tedirginlik içinde verdikleri cevapları özellikle dikkatimi çekti. Orta yaşlı bu iki kişinin stresle muhabirin sorularına verdikleri cevaplar motomot aynısı idi. Muhabirin sorduğu soruya, bu her iki vatandaşımızın telaşı, tedirginliği aynı olmakla birlikte, muhabiri azarlarcasına verdikleri cevaplar da aynı kelimelerden ibaretti. : “**Ben Ateistim bana dinden imandan bahsetme!**” diyerek adeta kaçarcasına süratle muhabirin yanından uzaklaştılar.

Bu iki Ateist vatandaşımızın telaş ve tedirginlikleri bana Müddesir suresinin 49. ayetini hatırlattı.”**Böyle iken onlara ne oluyor ki adeta aslandan ürküp kaçan yaban eşekleri gibi öğütten yüz çevirip kaçıyorlar.**” Bu iki vatandaşımız da “Din” kelimesini duyar duymaz alel acele “ **Ben Ateistim**” diyerek, yaban eşeklerin aslandan kaçtıkları gibi, duydukları din kelimesinden, din sorularından ürkerek büyük bir telaşla muhabirin yanından kaçarcasına uzaklaştılar. Aslında bu kardeşlerimizin tedirgin ve telaşları iç dünyalarının tedirginliği idi. Ağzlarından çıkan bu cevaplar da vicdanlarındaki sızının bir tezahürü idi.

Yüce Peygamberimiz : “ Her doğan çocuk İslam fıtrâtı (Allah düşüncesiyle beraber) üzerine doğar.....” Buyuruyor. Ünlü filozof

Descartes de: “ **Tanrı fikri doğuştan gelmedir. Bize doğarken katılmış bir fikirdir. Tıpkı bir sanatçının eserine imzasını atması gibidir.**” der. Nitekim ünlü Alman filozofu Kant da: Kölnsberg’deki mezar taşına şu düşüncesinin yazılmasını vasiyet etmiş olup halen mezar taşında bu yazının olduğunu Almanya’da çalışan öğretmen arkadaşım merhum Mehmet Dursun anlamıştı. Kant’ın Mezar taşı üzerindeki yazı: “ **Ne kadar sık ve uzun düşündüysem şu iki şey hep yeni ve artan bir hayranlık ve huşuyla doldurdu ruhumu, üstümdeki sayısız yıldızlı gökyüzü ve içimdeki ahlak yasası, bu iki düşüncem yukarıda ve içimde bir Tanrı olduğunun kanıtıdır.** “

Bunun yanında bir de acıdan, üzüntüden, kaygıdan kaçıp, neşe ve haz içinde koşarak mutlu olacağını sanarak yaşayan Epikür de. Tanrı gerçeğini inkâr ederek en çok korktuğu ölüm karşısında acı ve tasa duymamak için “ **Ölüm bizi ilgilendirmez. Var olduğumuz sürece ölüm ortada yoktur. Ölüm geldiği anda da biz artık yokuz**” diyerek, mutluluğu, Tanrıyı ve ölümü unutarak yaşamada bulmuştur. Oysa hayatın en gerçekçi olayı olan “ ölümü “ unutarak yaşamak mümkün değildir. Zaman zaman yakınlarımızdan, eş ve dostlarımızdan sonsuzluğa uğurladığımız yolcularımız bu gerçeği bize hatırlatmaktadır.

Pekala sonuç: Her insanın doğuştan getirdiği “ Vicdan” da münbit bir toprak gibidir. Münbit toprağa ne ekersen onu biçersin. Deve tikenin ekersen deve tikenin, buğday ekersen buğday biçersin. Akılla, vicdanı hangi yönde kullanırsan vicdan da o yönde şekillenmeye başlar. Nitekim bu konuya, bir beyin cerrahı ile bir astronotun anekdotu en güzel örnektir.

Aya ilk ayak basan Rus Astronot Yuri Gagarin uzaydan döndükten sonra inançlı Hristiyan beyin cerrahı Dr. Vasili arkadaşına kibirlice: “ Aya, ayakbastım ne ayda, ne de çevresinde Tanrı’ya ve meleklerine rastlamadım.” der. Beyin cerrahı Dr. Vasili de: “Ben de pek çok mucit, bilim adamı zeki insanların beynini ameliyat ettim, ama hiçbirinin beyninde ne bir bilgiye, ne de bir icat ve düşünceye rastlamadım.” Tabii bu durum düşüncelerin olmadığını göstermez. Görülseydi delice ve

zararlı fikirler ve düşünceler kesilip çıkarılır, topluma zarar veren insanlar ameliyat edilerek tedavi edilebilirdi.

Yüz milyarlarca galaksiden birinde bulunan ve ancak bir toz taneciği kadar yeri olan bir gezegende yaşayan Gagarin'in kendi yerini izah edemezken "Görmedim" demekle ayan beyan eserleriyle görünen yok olmaz. Nitekim eski Hollandalı Filozof Spinoza da: "Var olan her şeyde Tanrı'yı, var olan her şeyi de, Tanrı'da görüyoruz." demiştir. Astronot Gagarin ile Beyin Cerrahı Vasili arasındaki bu anekdotu da bizim Yunus : "İman bir rıza lokmasıdır, yiyemezsin demedim mi?" dizeleriyle kısaca özetleyivermiş.

Adam, evrendeki galaksilerle her bir galaksideki sayısız yıldızların birbirine çarpmadan, yörüngelerinden milim sapmadan hareketlerini yakından müşahede etmesine rağmen iman nasip olmuyor. Çünkü mümbit toprak olan vicdanında yabancı otlar bitmiş.

Tarih boyunca dünyanın hiçbir köşesinde tamamıyla inançsız bir topluma rastlanmamıştır. Ama toplumlar içinde inançsız insanlarla, sahip olduğu kudret, servet, şöhret sayesinde " Tanrılaşan" insanlara şahit olmuştur.

Güneşin çevresinde dönen pek çok gezegenden biri olan ve evren içinde bir nokta küçüklüğünde yeri olan gezegenin üzerinde bugüne kadar milyarlarca insan yaşamış, bugün ve yarında vakti saati gelesiyeye kadar yaşamaya devam edecektir. Bu yaşam süreci içinde KUDRET-SERVET –ŞÖHRET ve ŞEHVETİ hazmedemeyip de şairin " Beşerin böyle dalaleti var/ putunu kendi yapar, kendi tapar." dediği gibi " Tanrılaşan" veya insanların da "Tanrılaştırdığı" insanlar görüyoruz. Çünkü canlılar içinde haşa " TANRILAŞMAYA" en yatkın insandır. Nitekim Firavun bile Hz. Musa'nın ilahi vahyi tebliği karşısında kavmine "Sizin Rabbiniz benim" diye itirazda bulunmuştur. Tarihte Firavun gibi pek çok Tanrılaşan ve insanların Allah'a inanmayıp da Tanrılaştırdığı insanlar görüyoruz. Gel gör ki evrende mini minnacık yer kaplayan gezegende

bir toz zerresi kadar yeri olmayan bu sahte Tanrıların da sonu hepimizce malumdur.

Buraya kadar yazdıklarımı bir büyüğümüz şöyle özetlemiş: “ Onu (Allah'ı) bulan her şeyi bulur. Onu bulamayan hiçbir şey bulamaz. Balsa da başına bela bulur. www.kadirkeskin.net